

Addamsovi

MGL

Komični muzikal v prevodu Andreja Rozmana Roze in režiji Aleksandra Popovskega; avtorji Marshall Brickman, Rick Elice in Andrew Lipa

Še ena glasbena predstava v MGL-ju, ki ji lahko vnaprej napovemo, da bo uspešnica gledališča, ki se vsako sezono znova spusti v pustolovščino odrskih glasbenih komedij, priljubljenih muzikalov; včasih z več, drugič spet z manj sreče. Kako so jo odnesli Addamsovi?

Obrtno spretno je preverjeno ekipo igralcev z Urošem Smolejem kot Gomezom in Ivo Krajnc Bagola (Morticija) na čelu vodil zdaj že stalni režiser v MGL-ju Aleksander Popovski, ki sta mu bila v veliko oporo odlična kostumografija Jelene Proković, manj pa sicer zanimiva scenografija Urše Vidic, ki ne pušča dovolj prostora za gibalne spretnosti igralcev (koreografija Anja Möderndorfer).

Nedvomno je stripovsko zasnovana komedija o mračnjaški družini, ki je mnogim znana ali kot televizijska nadaljevanka (iz leta 1964) ali kot film (The Addams Family, 1991) zabavna v mnogih pogledih; že zato, ker liki z odbitim, ljubečim se zakonskim parom, njenimi predniki in potomci predstavljajo popolno nasprotje družbenega ideala (ameriške) družine. S svojo bizarnostjo in rahlo srhljivostjo, če ne že morbidnostjo, pol stoletja po nastanku zgodbe-stripa privabljajo neustavljive salve smeha; to se dogaja tudi igralcem na odru MGL-ja, ki so že na premieri poželi aplavze za vsako »arijo«. Oče Gomez, mama Morticija, otroka Sreda in Bucko, stric Gnoj, strežaj Krč in drugi črpajo zadovoljstvo iz temačnosti in trpljenja, ki ga povzročajo drug drugemu; to je največji izraz njihove medsebojne ljubezni. Družina se rada sprošča na mučilnih napravah in vztraja v trpkosti in se nikoli ne smeji. Zgodba v ospredje postavlja srečanje družine Addams s stereotipno ameriško družino Krneki, katere sin Lukas (Matic Lukšič), ki bi rad nekoč postal mrliški oglednik, se zagleda v ljubiteljico orožja in mučilnih naprav Sredo Addams, kar povzroči stresno situacijo pri obeh družinah. S pevsko-plešnimi točkami v živi vokalni izvedbi na posneto glasbo (glasbeni vodja Laren Polič Zdravič) zgradijo verigo bolj ali manj pristrčnih prizorov, ki nostalgčno spominjo na film ali nadaljevanko. Igralsko, manj pa pevsko, dokaj enotna predstava, v kateri je treba posebej omeniti izstopajoč lik groteskno-humornega Gnoja Jake Laha, ki svoji vlogi zaljubljenca v luno vdihne mehko toplino kljub svoji srhljivi podobi. Glasovno in gibalno so izstopali še Viktorija Bencik Emeršič v vlogi Srede, neverjetni predniki Addamsovih z Gašperjem Jarnijem na čelu, in še posebej deček Jurij Weiss, ki je svojega Bucka odpel (in odigral), kot da bi ga ukradli Dunajskim dečkom!

Irena Brejc

